

Κυριακή ΙΔ' Ματθαίου: Ομιλία ΜΑ' στην παραβολή που καλεί στους γάμους του Υιού (Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 31 Αυγούστου, 2018

Δίδεται και απάντηση προς εκείνους που λένε, γιατί ο Θεός κάλεσε εκείνους που καθόλου δεν υπάκουσαν, ή δεν υπάκουσαν με έργα, και **γιατί έπλασε εκείνους που θα τιμωρηθούν.**

1. Της **παραβολής** που αναγινώσκεται σήμερα στο Ευαγγέλιο του Κυρίου (**Ματθ. κβ', 2-14**), θα πω στην αγάπη σας, το τελευταίο πρώτο, ότι δηλαδή **πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί**. Αυτό εξ άλλου ο Κύριος το δείχνει σε κάθε παραβολή, ώστε εμείς να φροντίσουμε να μην είμαστε απλώς από τους καλεσμένους, αλλά από τους εκλεκτούς. Διότι εκείνος που δεν είναι από τους εκλεκτούς, αλλά μόνο από τους καλεσμένους, όχι μόνο ξεπέφτει από το άδυτο φως, αλλά βγαίνει έξω και από το εξώτερο φως. Και θα δεθεί χειροπόδαρα, στα πόδια γιατί δεν έτρεξαν προς τον Θεό, και τα χέρια γιατί δεν εργάστηκαν τα έργα του Θεού, και παραδίδεται στον κλαυθμό και το τρίξιμο των δοντιών.

2. Ίσως θα απορούσε κανείς πρώτα, **πώς ο Κύριος είπε πολλούς τους καλεσμένους και δεν είπε όλους τους ανθρώπους**. Διότι αν δεν προσκλήθηκαν όλοι δεν θα είναι δίκαιο να εκπέσουν από τα αγαθά που υποσχέθηκε ο Κύριος, ούτε θα είναι δίκαιο να δοκιμάσουν τις απειλές των βασάνων. Ίσως θα υπάκουαν αν είχαν προσκληθεί. Όμως αυτό είναι εύλογο, ότι δηλαδή δεν αποδοκιμάστηκαν δίκαια, αν δεν προσκλήθηκαν, δεν είναι όμως αληθινό εκείνο, το ότι δεν προσκλήθηκαν όλοι. Καθώς ο Κύριος υψωνόταν προς τον ουρανό μετά την Ανάσταση από τους νεκρούς, είπε στους μαθητές Του, «*πηγαίνοντας σ' ολόκληρο τον κόσμο να διακηρύξετε το Ευαγγέλιο σε όλη την κτίση*» (Μάρκ. ιστ', 15), και «*κάνετε μαθητές μου όλα τα έθνη βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και διδάξτε τους να τηρούν όλες τις εντολές που σας έδωσα*» (Ματθ. κη', 19 - 20). Και το ότι αυτή την παραγγελία την πραγματοποίησαν οι μαθητές, είναι αρκετό να το παρουσιάσει ο μέγας Παύλος, που είπε: «*Μήπως, λέει, δεν άκουσαν το: Σ' όλη τη γη αντήχησε η φωνή τους, και στα πέρατα της οικουμένης τα λόγια τους*» (Ρωμ. ι, 18), δηλαδή των Αποστόλων. **Όστε προσκλήθηκαν όλοι και δικαίως όσοι δεν προσήλθαν στην πίστη, θα τιμωρηθούν. Πώς λοιπόν ο Κύριος δεν είπε ότι όλοι είναι καλεσμένοι, αλλά είπε πολλοί;** Αυτό συνέβη διότι μιλούσε για όσους προσήλθαν, γι' αυτό και το έθεσε ύστερα, μετά την παραβολή. Διότι, **αν κάποιος που προσκλήθηκε, υπακούσει στην πρόσκληση, και βαπτιστεί και**

ονομασθεί με το όνομα του Χριστού, Χριστιανός, αλλά δεν ζήσει άξια προς την πρόσκληση, και δεν τηρήσει τις υποσχέσεις που έδωσε όταν βαπτίζοταν, ζώντας κατά Χριστόν, αυτός είναι καλεσμένος, όχι όμως εκλεκτός.

3. Αλλά και αυτό απορούν μερικοί, και μάλλον και κατηγορούν, αυτοί που είναι γη και πηλός, τον υπερουράνιο Θεό, οι χθεσινοί του προαιώνιο. Λένε δηλαδή, γιατί ο Θεός κάλεσε εκείνους, αφού γνώριζε πως δεν θα υπάκουαν καθόλου, ή δεν θα υπάκουαν ούτε με έργα; Και γενικά, **γιατί κατασκεύασε αυτούς που πρόκειται να τιμωρηθούν, και μάλιστα αφού το προγνώριζε;** Και κατηγορούν χωρίς να ακούνε ούτε εκείνο, ότι, «*όσο απέχει ο ουρανός από τη γη, τόσο απέχουν οι σκέψεις μου από τις σκέψεις σας, λέει ο Κύριος*» (Ησ. νε', 9), αλλά ζητούν τον λόγο και ελέγχουν Εκείνον που δεν είναι δυνατόν να γίνει κατανοητός. Εμείς πόσο διαφέρουμε από τα μυρμήγκια; Δεν έχουμε από τα ίδια υλικά αυτό το φύραμά μας, δηλαδή το σώμα; Δεν τρεφόμαστε από τα ίδια; Δεν ζούμε στους ίδιους τόπους; Δεν χρησιμοποιούμε σχεδόν τις ίδιες δυνάμεις; Σε μερικές μάλιστα από αυτές, υπερέχουν από εμάς τα μυρμήγκια, διότι πιο εύκολα προβλέπουν τα χρήσιμα γι' αυτά, πιο εύκολα προγνωρίζουν τα επιτήδεια και είναι πιο πρόθυμα για τη συγκομιδή όλου του έτους. Αλλά υπερέχουμε κι' εμείς από αυτά στο λογικό και στην ψυχή μας; Ποια είναι όμως αυτή η υπεροχή, όταν συγκρίνεται προς την υπεροχή του Θεού απέναντί μας;

4. Αν λοιπόν συγκεντρωνόταν όλα τα μυρμήγκια της οικουμένης και δεν θα μπορούσαν ποτέ να γνωρίσουν ούτε το παραμικρότερο έργο ή νόημα από τα δικά μας γιατί υπερέχουμε από αυτά σε όλα, πώς εμείς θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε τα έργα και τον νου τού Θεού, ο Οποίος υπερέχει από εμάς απείρως άπειρες φορές και να στοχασθούμε με ακρίβεια την ακολουθία των γεγονότων χωρίς την πίστη; Γιατί, όπως ακριβώς ο μεγάλος φωστήρας στον ουρανό, ο ήλιος, δεν θα μπορούσε να κάνει ημέρα, εάν η λαμπρότητά του δεν ξεπερνούσε την όψη μας, έτσι, ούτε ο δημιουργός της φύσεώς μας Θεός, δεν θα μπορούσε να μας χορηγήσει τη σωτηρία, αν ήταν καταληπτός από εμάς και αν δεν είχε σοφία και αγαθότητα που υπερβαίνει τη διάνοιά μας.

5. Όμως, αυτοί που κατηγορούν τον Θεό, για το πώς κάλεσε αυτούς που δεν επρόκειτο να υπακούσουν με έργα, πώς δεν θα Τον θεωρούσαν αίτιο αυτής της απώλειάς τους, αν δεν τους καλούσε; Γι' αυτό λοιπόν τους κάλεσε, για να μην μπορεί κανείς να πει ότι Αυτός είναι αιτία της τιμωρίας τους. Και **γιατί γενικά κατασκεύασε αυτούς που επρόκειτο να τιμωρηθούν;** Τους κατασκεύασε όχι για να τους τιμωρήσει, αλλά για να τους σώσει, κι' αυτό είναι φανερό απ' την πρόσκληση. Διότι, αν ήθελε να τιμωρήσει κάποιον, δεν θα τους καλούσε όλους για σωτηρία. Και αν Εκείνος από την αγαθότητά Του με δημιούργησε και με κάλεσε σε σωτηρία, και εγώ φάνηκα κακός, **έπρεπε η κακία μου, και μάλιστα που δεν**

ήταν παρούσα ακόμη, να νικήσει και να εμποδίσει την αγαθότητα του Θεού που υπάρχει πάντοτε; Αυτό ποια λογική μπορεί να έχει; Και όποιος δεν λέει αυτό, αλλά απλά κατηγορεί τον Θεό, αυτό ισχυρίζεται κατ' ευθείαν, ότι δεν έπρεπε να δημιουργηθεί κάποια λογική φύση. Διότι ανάγκη θα υπήρχε του λογικού, αν δεν ήταν προαιρετικό και αυτεξούσιο; Και πώς θα μπορούσε κάποιος να είναι αυτεξούσιος και να έχει προαίρεση, όταν, αν θα το ήθελε, θα μπορούσε να είναι και κακός; Και εάν κάποιος δεν μπορεί να είναι κακός, τότε δεν μπορεί να γίνει ούτε αγαθός.

6. **Όποιος λοιπόν λέει, ότι όσοι πρόκειται να τιμωρηθούν, δεν έπρεπε να δημιουργηθούν από τον Θεό, ισχυρίζεται ότι δεν έπρεπε να δημιουργηθούν ούτε όσοι πρόκειται να σωθούν, ούτε επίσης καμιά γενικά λογική και αυτεξούσια φύση.** Και εάν όλα τα άλλα δημιουργήθηκαν για χάρη της λογικής φύσης, αυτό ισχυρίζεται, ότι δεν έπρεπε ο Θεός να είναι δημιουργός. Βλέπετε πόση είναι η ουτοπία; **Αλλά αφού δημιουργήθηκε από τον Θεό το λογικό και αυτεξούσιο γένος των ανθρώπων, με τη ροπή του αυτεξουσίου και τη διαφορετική κλίση του, άλλοι επρόκειτο να γίνουν κακοί και άλλοι πάλι αγαθοί, τι έπρεπε να πράξει ο πραγματικά αγαθός Θεός; Να μη φέρει στην ύπαρξη τους αγαθούς εξ αιτίας εκείνων που επρόκειτο να είναι κακοί;** Τι πιο άδικο θα μπορούσε κανείς να σκεφτεί από αυτό; Διότι, εάν επρόκειτο και ένας μόνο να είναι ο αγαθός, ούτε τότε θα ήταν σωστό να παραιτηθεί ο Θεός από τη δημιουργία, διότι **ο ένας που πράττει το θέλημα του Κυρίου είναι ανώτερος από μύριους παράνομους.** Και τι θα πούμε και σ' εκείνους που διαλέγουν και τον χρυσό από το χρυσοφόρο χώμα; Μήπως να συγκεντρώνουν και το άχρηστο χώμα γενικά μαζί με τα ψήγματα του χρυσού; Αλλά θα ακούσουμε ότι δεν θα μπορούσε να γίνει η εκλογή, ούτε θα υπήρχαν οι εκλεκτοί, αν δεν καλούνταν και οι μη εκλεκτοί. Και πώς θα καλούνταν, αν δεν είχαν δημιουργηθεί;

7. Μάλλον ας φέρουμε τον λόγο πιο κοντά, κι' άς ρωτήσουμε τους ίδιους που κατηγορούν τον Θεό, ο Οποίος θέλει να σωθούν όλοι, για εκείνους που δεν θέλουν τη σωτηρία τους. Αφού είμαστε θνητοί, πρέπει αναγκαστικά να τρεφόμαστε. Επειδή λοιπόν από την τροφή ένα μέρος το συγκρατεί η φύση μας για τη συντήρησή της και το κρατά για τον εαυτό της, και το άλλο καθιστώντας το δυσώδες το αποβάλλει ως άχρηστο μέσω των σχετικών οργάνων, εσείς εξ αιτίας εκείνου που πρόκειται να μεταβληθεί σε κόπρο, θα απομακρύνετε τελείως την τροφή, ή θα δεχτείτε το σύνολο της τροφής για χάρη εκείνου που εκλέγεται και εξομοιώνεται και αφομοιώνεται με την πέψη, για συντήρηση της φύσεώς μας; Ασφαλώς δεν χρειάζεται απάντηση, διότι δίνουμε απάντηση με το έργο, καθώς τρεφόμαστε καθημερινά και προσλαμβάνουμε για χάρη της κατάλληλης σ' εμάς τροφής, και την ακατάλληλη στη φύση μας. Κι' αυτό για ποιο λόγο το κάνουμε; Το κάνουμε για χάρη της έμφυτης αγάπης μας για τη ζωή. Έτσι λοιπόν και ο Θεός, **λόγω της φυσικής χρηστότητος και αγαθότητός Του, δεν θα παρέλειπε εξαιτίας εκείνων που επρόκειτο να είναι με τη**

Θέλησή τους κακοί, να φέρει στην ύπαρξη τους αγαθούς, αλλά εξαιτίας των αγαθών δημιούργησε κι' αυτούς που επρόκειτο να είναι κακοί.

8. Δεν βλέπετε τους γιατρούς, που δεν επιτρέπουν να μένουν χωρίς τροφή οι άρρωστοι που έχουν ατονία του στομαχιού τους και δεν κρατούν την τροφή αλλά την κάνουν εμετό; Γιατί, λοιπόν, τους προτρέπουν να τρέφονται; Διότι ο ανθρώπινος οργανισμός κάτι συγκρατεί από την τροφή, έστω και λίγο, αν και το μεγαλύτερο μέρος των φαγητών αχρηστεύεται από τους εμετούς. Γι' αυτό και η ιατρική δίκαια καλείται φιλάνθρωπη. Όστε και η φιλαγαθότητα και φιλανθρωπία του Θεού φανερώνεται μάλλον από αυτό. Ότι δηλαδή επειδή υπάρχουν άνθρωποι που ενδιαφέρονται για τη σωτηρία τους, λίγοι βέβαια όταν συγκριθούν με το πλήθος αυτών που δεν σώζονται, **ο Θεός δημιούργησε ολόκληρο το γένος και επειδή υπάρχουν λίγοι άνθρωποι που πρόκειται να είναι εκλεκτοί, Αυτός από υπερβολική φιλανθρωπία τους κάλεσε όλους.**

9. Διότι λέει «η Βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έναν βασιλιά, που έκανε τον γάμο του γιου του. Έστειλε τους δούλους του να φωνάξουν τους καλεσμένους στον γάμο, εκείνοι όμως δεν ήθελαν να έλθουν» (Ματθ. κβ', 22). **Εδώ γάμο εννοεί την ένωση του Υιού του Θεού με την ανθρώπινη φύση, και μέσω αυτής της ενώσεως με την Εκκλησία.** Έτσι και ο Παύλος, λέγοντας ότι το μυστήριο του γάμου είναι μέγα, πρόσθεσε, «εγώ σας λέω ότι αναφέρεται στη σχέση Χριστού και Εκκλησίας» (Εφ. ε', 32). Και αλλού πάλι μας λέει, «σας ένωσα με έναν άνδρα, τον Χριστό, για να σας παρουσιάσω σ' Αυτόν σαν αγνή παρθένο» (Β' Κορ. ια', 2). Και γιατί δεν αναφέρει ότι ο Βασιλιάς των ουρανών, ο Ύψιστος Πατέρας, τέλεσε για τον Υιό Του ένα γάμο, αλλά λέει γάμους; Επειδή βέβαια ο Νυμφίος των καθάρων ψυχών, ο Χριστός, όταν ενώνεται μυστικά με κάθε μια ψυχή, επιτρέπει στον Πατέρα Του να παραθέτει γαμήλια χαρά γι' αυτόν τον σκοπό. Αυτός είναι πραγματικά που λέει, ότι «γίνεται χαρά στον ουρανό για τη μετάνοια ενός αμαρτωλού» (Λουκ. ιε', 7), διότι καρπός του Αγίου Πνεύματος, που με τη μετάνοια συνδέει και ενώνει πάλι τους ζώντες που επιστρέφουν, με τον Χριστό, είναι η χαρά, σύμφωνα με όσα λέει ο Απόστολος Παύλος (Γαλ. ε', 22) και περιβάλλει μαζί τους ένθεους που βρίσκονται στον ουρανό και επάνω στη γη. Γι' αυτό **γίνεται χαρά στον ουρανό για κάθε αμαρτωλό που μετανοεί.**

10. Καθώς λοιπόν πραγματοποιείται ήδη η απερίγραπτη ένωση του Υιού του Θεού, ο Οποίος μας χάρισε τη μετάνοια, με την ανθρώπινη φύση, και εξ αιτίας αυτής της ενώσεως συγκροτείται από τον Θεό και Πατέρα μυστική χαρά στους ουρανούς, απεστάλησαν οι δούλοι του Θεού, ο Ιωάννης ο Πρόδρομος του Κυρίου, ο Ζαχαρίας που τον σκότωσαν οι Ιουδαίοι μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου, ο Συμεών ο θεοδόχος, και γενικά όλοι, όσοι πριν από το σωτηριώδες Πάθος και την Ανάσταση ανάφεραν στο κήρυγμά τους ότι είχε πραγματοποιηθεί ήδη η έλευση του Κυρίου επάνω στη γη. Αυτοί, λοιπόν, απεστάλησαν για να καλέσουν τους προσκεκλημένους,

δηλαδή τους Ιουδαίους (διότι αυτοί είναι οι προσκεκλημένοι, αφού προσκλήθηκαν προηγουμένως με τους προφήτες, αλλά δεν θέλησαν να έλθουν, δηλαδή να πιστέψουν και να συμμετάσχουν στην απερίγραπτη κοινωνία και χάρη, αν και πολλές φορές και προηγουμένως και τώρα προσκλήθηκαν. Λέει λοιπόν πάλι -αλήθεια, τι απερίγραπτη μακροθυμία!- απέστειλε άλλους δούλους που έλεγαν: «Έχει ετοιμασθεί το γεύμα, έχουν σφαγεί οι ταύροι και τα θρεφτάρια, και όλα είναι έτοιμα. Ελάτε στον γάμο» (Ματθ. κβ', 4). Και αφού άκουσαν, άλλοι αμέλησαν και πήγαν στους αγρούς και σε εμπορικές δουλειές. **Πόσο διαφέρουν από αυτούς σήμερα, όσοι προφασίζονται τρύγους και αμπέλια κι' ανωμαλίες σε εμπόριο και απουσιάζουν από τις ιερές συνάξεις και δεν έχουν προθυμία να ακούνε την ιερή ψαλμωδία και διδασκαλία;** Και άλλα, λέει, αφού έπιασαν τους δούλους τους έβρισαν και τους σκότωσαν. **Δεν διαφέρουν πολύ από αυτούς όσοι και τώρα δείχνουν απείθεια στους προϊσταμένους της Εκκλησίας και μερικές φορές επαναλαμβάνουν εναντίον τους αυτά που λένε οι εχθροί.** Εμείς όμως ας βγάλουμε δωρεάν και γι' αυτούς το σωτηριώδες γλεύκος από αυτήν την παραβολή.

11. Λέει «έχω ετοιμάσει το άριστο γεύμα, έχω σφάξει τους ταύρους και τα θρεφτάρια, και όλα είναι έτοιμα. Ελάτε στον γάμο» (Ματθ. κβ', 4). Πραγματικά **κατά την ενανθρώπιση του Κυρίου, πραγματοποιήθηκε το άριστο από τα έργα του Θεού.** Διότι όλα όσα έγιναν πριν από την ενανθρώπιση από τον Θεό κατ' οικονομίαν για χάρη μας ήταν καλά και αγαθά, που απέβλεπαν προς αυτόν τον σκοπό. Όμως το άριστο από όλα, και μάλλον το μόνο πραγματικό και **ασύγκριτο άριστο, είναι η ενανθρώπιση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και μάλιστα το τέλος αυτής, δηλαδή τα σωτηριώδη Πάθη και η Ανάσταση.** Φαίνεται πως πραγματικά η πρόσκληση αυτή προς τους ανθρώπους να έγινε μετά την Ανάσταση του Κυρίου από τους νεκρούς, διότι τότε είχαν ετοιμασθεί τα απαραίτητα για τη σωτηρία μας: Η τέλεια οικονομία του Υιού του Θεού με τη σάρκωση, η θεόπνευστη κατ' αυτήν διδασκαλία, τα αποτελέσματα της θεανθρώπινης ενέργειας του Κυρίου, η μετάδοση του θεανθρωπίνου Σώματος, το μεγάλο και θείο και σωτηριώδες θαύμα, η τριήμερη Ανάσταση από τους νεκρούς, η αρχή της αιώνιας ζωής και της ένθεης ευφροσύνης κατ' αυτήν. Οι ταύροι μου, λέει, και τα σιτευμένα μου έχουν σφαγεί. Διότι τότε έχουν ενωθεί τα παλαιά με τα νέα. Τα νέα δηλώνονται με τη θυσία των σιτευμένων (διότι ο άρτος είναι που θυσιάζεται τώρα για χάρη μας στην Εκκλησία) και τα παλαιά δηλώνονται με τους ταύρους και μεταφέρονται προς το θειότερο με την καινούργια θυσία.

12. Εστάλησαν, λοιπόν, άλλοι δούλοι, οι Απόστολοι του Κυρίου, για να τα κηρύξουν αυτά και στους Ιουδαίους, ενώ ο Δεσπότης μακροθυμούσε ακόμη γι' αυτούς. Αλλά όταν εκείνοι τους άκουσαν, άλλοι ούτε τους πρόσεξαν, γιατί ήταν προσηλωμένοι απόλυτα σε χωράφια και εμπόριο, σε γη και στα γήινα. Άλλοι πάλι έπιασαν τους κήρυκες και άλλους τους έβρισαν και άλλους τους λιθοβόλησαν, και άλλους, όσο εξαρτιόταν από αυτούς, και τους έβρισαν και τους σκότωσαν. Λέει, λοιπόν, πως

«θύμωσε ο βασιλιάς, έστειλε τον στρατό του και αφάνισε εκείνους τους φονιάδες και πυρπόλησε την πόλη τους» (Ματθ. κβ', 7). Επειδή όμως, ακόμη και μετά το Πάθος που ετοιμάσθηκε από αυτούς, μακροθυμούσε ο Κύριος, απέστειλε αυτούς που τους καλούσαν σε μετάνοια, επαγγέλλονταν αμνηστία και υπόσχονταν χορήγηση μεγάλων αγαθών, έδιναν γι' αυτά εγγυήσεις και προκαταβολές και ασφαλείς βεβαιώσεις. Εκείνοι όμως όχι μόνο δεν μετανόησαν και δεν έδωσαν προσοχή, αλλά και ανταπέδωσαν βρισιές και αυτούς που τους έφεραν αυτές τις καλές ειδήσεις τους αντάμειψαν με φόνους. Δίκαια μετά στέλνει εκείνους που θα τους αφανίσουν και θα πυρπολήσουν την πόλη τους. Και ποιος δεν γνωρίζει ότι αυτά έγιναν φανερά στην Ιερουσαλήμ, την οποία τώρα την ονόμασε πολύ σωστά και πόλη φονιάδων.

13. Και επειδή εκείνοι οι προσκεκλημένοι πολλές φορές και προηγουμένως και τώρα απέδειξαν τους εαυτούς τους όχι μόνο ανάξιους της προσκλήσεως, αλλά και άξιους θείας οργής και πανωλεθρίας, οι ίδιοι δούλοι, δηλαδή οι Απόστολοι του Κυρίου, με εντολή του Βασιλιά, βγήκαν στους δρόμους και μάζεψαν, λέει, όσους βρήκαν στους δρόμους, κακούς και καλούς και γέμισε η αίθουσα από συνδαιτυμόνες. Αυτοί είναι όσοι προσκλήθηκαν από τα έθνη, διότι τότε μία πόλη του Θεού υπήρχε, η Ιερουσαλήμ, και ένας οίκος Του, του Ισραήλ, και όσοι ήταν έξω από αυτόν τον οίκο, που κάποτε ήταν οι εθνικοί, ήταν σαν πεταμένοι στους δρόμους που ήταν πολλοί και διάφοροι, διότι πολλά και διάφορα ήταν και τα δόγματά τους. Και **ονομάζει κακούς και καλούς αυτούς που βρέθηκαν στους δρόμους και από εκεί περιμαζεύτηκαν, εξ αιτίας της διαφοράς της προαιρέσεώς τους, από την οποία άλλοι γίνονται εκλεκτοί, δείχνοντας τρόπο και βίο σύμφωνο με την πίστη, και άλλοι απομακρύνονται από τους εκλεκτούς, έχοντας ζήσει βίο αισχρό και πονηρό και αταίριαστο προς την πίστη.**

14. Το δείχνει αυτό και με τη συνέχεια: «Μπήκε, λέει, μέσα κι' ο βασιλιάς για να δει τους συνδαιτυμόνες», δηλαδή όσους από τους προσκεκλημένους ήλθαν. Η είσοδος του για να δει και ανακρίνει τους συνδαιτυμόνες είναι η παρουσία του Κυρίου κατά τον καιρό της μελλοντικής κρίσεως. Λέει «όταν μπήκε ο βασιλιάς... είδε κάποιον που δεν ήταν ντυμένος με τη γαμήλια φορεσιά» (Ματθ. κβ', 11). **Ένδυμα του πνευματικού γάμου είναι η αρετή**, την οποία όποιος δεν τη φόρεσε από εδώ, όχι μόνο θα βρεθεί ανάξιος του θείου εκείνου νυφικού θαλάμου, αλλά θα δοκιμάσει και απερίγραπτα δεσμά και μαστιγώματα. Και αν για κάθε ψυχή υπάρχει ως ένδυμα το ενωμένο μ' αυτήν σώμα, όποιος δεν το φύλαξε και δεν το καθάρισε εδώ με εγκράτεια και αγνότητα και σωφροσύνη, θα το λάβει τότε άχρηστο και ανάξιο για εκείνον τον νυφικό θάλαμο, και αίτιο να βγει έξω από αυτήν. Λέει, αφού έλεγξε και καταντρόπιασε ο βασιλιάς εκείνον τον ντυμένον ανάξια προς την πρόσκληση, είπε προς τους υπηρέτες: «δέστε του τα χέρια και τα πόδια και πάρτε τον», δηλαδή αφού τον περιβάλετε με αναπόφευκτα δεινά, απομακρύνετε τον από την κατοικία και τη συναυλία των ευφραινομένων, «και βγάλτε τον έξω στο σκοτάδι. Εκεί θα κλαίει και θα τρίζει τα δόντια του» (Ματθ. κβ', 13). Δίκαια λοιπόν, δένεται χειροπόδαρα αυτός

που και από τα εδώ σκοινιά των αμαρτιών σφιγγόταν, και διώχνεται έξω στο σκοτάδι, οδηγούμενος μακρύτερα από τον Θεό, αφού εδώ δεν έπραξε έργα φωτός. Εκεί, λέει, θα κλαίει και θα τρίζει τα δόντια του. Διότι δεν είναι μόνο σκοτάδι, αλλά και άσβηστη φωτιά εκείνο το σκοτάδι. Και επί πλέον και γεμάτο με ακοίμητα σκουλήκια.

15. Είναι, λοιπόν, εκεί κλάμα και τρίξιμο των δοντιών από τις αφόρητες οδύνες που επιβάλλονται, οι οποίες εγγίζουν και την ψυχή και το σώμα, από τις ατέλειωτες θρηνητικές κραυγές, από την ατέλειωτη και **ανώφελη εκεί μεταμέλεια**. Και αφού είπε αυτά ο Κύριος πρόσθεσε: «*Γιατί πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί*» (Ματθ. κβ', 14), δείχνοντας ότι δεν είναι ένας αυτός που θα αποκτήσει εκεί την πείρα εκείνων των δεινών, αλλά γενικά όποιος ντύνεται την όμοια από τα έργα φαυλότητα. Με αυτόν τον ένα ο Κύριος παρέστησε ποιοι είναι οι πονηροί από αυτούς που προσκλήθηκαν και προσήλθαν και βαπτίστηκαν και δεν μεταμελήθηκαν προς το καλύτερο, **ούτε απέβαλαν με τη μετάνοια την ακαθαρσία από τις πονηρές ηδονές και τα πάθη**.

16. Όμως εμείς, αδελφοί, **ας ξεντυθούμε τον χιτώνα που είναι σκισμένος από τη μέθη και τον κορεσμό της κοιλίας και κηλιδωμένος από τη σάρκα και τη σχετική μ' αυτήν ανεγκράτεια**, κι' ας ντυθούμε όπως λέει ο Ησαΐας ιμάτιο σωτηρίας (Ησ. ξα', 10) και χιτώνα ευφροσύνης, που προέρχεται από την **ενγκράτεια και τη σωφροσύνη**. Ας ξεντυθούμε τον παλαιό άνθρωπο που φθείρεται από τις απατηλές επιθυμίες και ας ντυθούμε τον νέο άνθρωπο που κτίσθηκε κατά τον Θεό με οσιότητα και δικαιοσύνη. Ας ξεντυθούμε κάθε είδους ενδυμασία του βίου, που προέρχεται από αρπαγή και πλεονεξία, ως άσχημη και αξιοκατάκριτη μπροστά στα μάτια του Θεού, και ας ντυθούμε ως εκλεκτοί του Θεού, σπλάχνα όλο έλεος, ταπείνωση, μετριοφροσύνη, πραότητα. Και ας φροντίσουμε με κάθε τρόπο, σύμφωνα με την προτροπή του Αποστόλου Παύλου, να κάνουμε βεβαία την πρόσκληση και την εκλογή. Διότι κάνοντας έτσι δεν θα αστοχήσουμε να δεχτούμε τις υποσχέσεις των μελλοντικών αγαθών και να βρεθούμε μαζί με τους ευφραινομένους αιώνια.

17. Αυτή την από κοινού απόλαυση είθε να επιτύχουμε όλοι εμείς, με τη χάρη και φιλανθρωπία του αιώνιου και ουράνιου Νυμφίου των ψυχών μας Χριστού, μαζί με τον Οποίον αρμόζει δοξολογία στον Πατέρα και στο Άγιο Πνεύμα, στους ατέλειωτους αιώνες. Αμήν.

(Πηγή: PG151, 513-524. "ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΗΝ ΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ", ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΙΕΡΑΣ ΣΚΗΤΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ, Μετάφραση: Γεώργιος Β. Μαυρομάτης)